

[Hølge Larsen.]

er dette enkle at give adgang til at lade en af folketinget vedtaget lov prøve ved en folkeafstemning, og får den flertal imod sig dér, så er den faldet. Nej, spørgsmålet parlamentarisme og spørgsmålet om en regerings forbliven eller fald afhænger af en eneste ting, nemlig stemmeafgivningen i folketinget. Det er her i salen, dette spørgsmål afgøres; det er i parlamentet, det afgøres, og ingen andre steder. Det er også derfor, det hedder parlamentarisme.

Må jeg gøre en enkelt bemærkning i anledning af det, det ærede medlem hr. Henry Christensen sagde om den højtærede Grønlandsministers stilling. Jeg havde ærlig talt håbet, at vi skulle være fri for at diskutere det mere, men nu er det altså draget frem igen, og det ærede medlem drager et af mit partis blade med ind i diskussionen. Man kritiserer den højtærede Grønlandsminister for, at han tager politisk stilling, når han, som man siger, er valgt på en upolitisk liste. Det er egentlig, når man tænker det igennem, ganske fantastisk, at man sådan misbruger sproget. Enhver, der stiller sig til valg til folketinget, gør det naturligvis med henblik på at gøre et politisk arbejde, enten den liste, vedkommende er opstillet på, er tilsluttet et politisk parti, eller den ikke er det. At deltage aktivt i lovgivning og administration er netop politik, og der er ikke den vælger i Syddanmark og Grønland, der ikke venter, at den, han giver sin stemme, også skal tage stilling til de politiske opgaver. De vælgere, der stemmer på såkaldte upolitiske lister ved kommunevalg, venter sandelig også, at deres byråds- eller sognerådsmedlemmer handler politisk, altså tager stilling til de kommunale problemer — mon ikke netop venstre og det konservative folkeparti skulle kende dertil? Det er simpelt hen uden mening at angribe et medlem af det høje ting for at tage stilling til de problemer, vi behandler. Hvad bliver der af Grønlands stilling som ligeberettiget del af riget, hvis repræsentanter derfra ikke må tage stilling til rigets anliggender? Den højtærede Grønlandsminister har valgt at gøre sit politiske arbejde for sin valgkreds og for sine vælgere som minister i regeringen Krag-Skytte. Nager det virkelig venstre og de konservative så dybt, at man stadig væk skal pukke på det?

Aksel Larsen: Jeg kan fuldt ud bekræfte udvalgsformandens, det ærede medlem hr. Holger Eriksens, fremstilling. Der er ikke nogen, der dikterede udvalget at lave arbejds møde samme dag og gøre sig hurtigt færdig. Det var vi enige om i udvalget. Måske havde vi hver sin interesse i det, men det er sådan set ligeegyldigt. Det var i hvert fald ikke det ærede medlem hr. Holger Eriksen, der på nogen måde øvede indflydelse på os eller tvang os til det. I øvrigt takker jeg det ærede medlem, fordi han understregede, at der var kun ét medlem i debatten i fredags, der ønskede udvalg, og det var undertegnede. Jeg var klar over, at der ikke var stor begejstring over, at jeg krævede udvalg, men det viste sig at være ganske godt, at vi fik det udvalg, ellers havde vi i hvert fald ikke fået den beskedne forbedring ind i lovforslaget, der antagelig kommer ind i det.

Jeg takker det ærede medlem hr. Henry Christensen, fordi han har givet en forklaring på, hvorfor man fra venstres side ikke har stillet noget selvstændigt forslag om, at den bundne opsparing ikke skulle opkræves. Jeg takker for denne forklaring; så kan vi formodentlig undgå i fremtiden at opleve, at venstre stiller forslag, som man ikke på forhånd har garanti for vil blive vedtaget. Under den politiske debat stillede venstres formand, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, et dagsordensforslag, som han vidste ikke ville blive vedtaget, men dengang havde venstre altså ikke lagt sig fast på den nævnte nyopfattelse af tingene, nemlig at man kun stiller forslag, når man er sikker på, at de vil få flertal. Det var det, det ærede medlem hr. Henry Christensen sagde: da vi måtte regne med, at der ikke kunne blive flertal på grund af Grønlandsministeren, lod vi være med sely at stille forslag.

Den højtærede finansminister siger, at 3. oktober-tallet for arbejdsløsheden, der viste, at arbejdsløsheden var dobbelt så stor som den 3. oktober i fjor, var et rent tilfældigt tal, og at det ville vise sig i næste uge. Det ville have imponeret mig en smule, hvis man havde givet mig arbejdsløshedstallet for den tilsvarende dato i fjor, men det gjorde den højtærede minister ikke. Det ændrer i øvrigt ikke min opfattelse, at en sådan meget kraftig yderligere købekraftsbegrænsning vil og må bevirke, at